

GLAVNIH ZNAČILNOSTI ZDRAVILA

1. IME ZDRAVILA

ARCOXIA 30 mg filmsko obložene tablete
ARCOXIA 60 mg filmsko obložene tablete
ARCOXIA 90 mg filmsko obložene tablete
ARCOXIA 120 mg filmsko obložene tablete

2. KAKOVOSTNA IN KOLIČINSKA SESTAVA

Ena filmsko obložena tableta vsebuje 30, 60, 90 ali 120 mg etorikoksiba.

Pomožna snov:

30 mg: 1,3 mg laktoze

60 mg: 2,7 mg laktoze

90 mg: 4,0 mg laktoze

120 mg: 5,3 mg laktoze

Za celoten seznam pomožnih snovi glejte poglavje 6.1.

3. FARMACEVTSKA OBLIKA

Filmsko obložena tableta (tableta).

30 mg tablete:

modro-zelene, na obeh straneh izbočene, v obliki jabolka, z oznako "ACX 30" na eni strani in oznako "101" na drugi strani.

60 mg tablete:

temno zelene, na obeh straneh izbočene, v obliki jabolka, z oznako "ARCOXIA 60" na eni strani in oznako "200" na drugi strani.

90 mg tablete:

bele, na obeh straneh izbočene, obliki jabolka, z oznako "ARCOXIA 90" na eni strani in oznako "202" na drugi strani.

120 mg tablete:

svetlo zelene, na obeh straneh izbočene, v obliki jabolka, z oznako "ARCOXIA 120" na eni strani in oznako "204" na drugi strani.

4. KLINIČNI PODATKI

4.1 Terapevtske indikacije

Simptomatsko lajšanje bolečine pri zdravljenju osteoartroze (OA), revmatoidnega artritisa (RA), ankilozirajočega spondilitisa ter bolečine in znakov vnetja, povezanih z akutnim uričnim artritidom.

Odločitev, da se predpiše selektivni zaviralec COX-2, mora temeljiti na oceni vseh tveganj za vsakega posameznega bolnika (glejte poglavji 4.3 in 4.4).

4.2 Odmerjanje in način uporabe

Odmerjanje

Ker se tveganje za srčno-žilna obolenja pri večjih odmerkih etorikoksiba in daljši izpostavljenosti zdravilu lahko poveča, mora zdravljenje trajati čim krajši čas, bolnik pa mora jemati najmanjši še učinkoviti dnevni odmerek. Občasno je treba ponovno oceniti potrebo bolnika po lajšanju simptomov in njegov odziv na zdravljenje, kar še posebej velja za bolnike z osteoartrozo (glejte poglavja 4.3, 4.4, 4.8 in 5.1).

Osteoartriza

Priporočeni odmerek je 30 mg enkrat na dan. Pri nekaterih bolnikih, pri katerih ta odmerek simptomov ne ublaži dovolj, lahko zvišani odmerek 60 mg enkrat na dan poveča učinkovitost zdravila. Če se učinkovitost tako ne poveča, je treba razmisliti o drugih možnostih zdravljenja.

Revmatoidni artritis

Priporočeni odmerek je 90 mg enkrat na dan.

Akutni urični artritis

Priporočeni odmerek je 120 mg enkrat na dan. Etorikoksib v odmerku 120 mg se sme uporabljati samo v obdobju akutnih simptomov. V kliničnih študijah akutnega uričnega artritisa so bolniki etorikoksib jemali 8 dni.

Ankilozirajoči spondilitis

Priporočeni odmerek je 90 mg enkrat na dan.

Odmerki, večji od priporočenih za posamezno indikacijo, niso pokazali dodatne učinkovitosti ali pa njihove uporabe niso raziskali. Zato:

Odmerek za osteoartrizo ne sme preseči 60 mg na dan.

Odmerek za revmatoidni artritis in ankilozirajoči spondilitis ne sme preseči 90 mg na dan.

Odmerek za akutni urični artritis ne sme preseči 120 mg na dan, zdravljenje pa ne sme trajati več kot 8 dni.

Posebne skupine bolnikov

Starejši bolniki

Pri starejših bolnikih odmerkov ni treba prilagajati. Kot druga zdravila je tudi zdravilo Arcoxia pri starejših bolnikih treba previdno uporabljati (glejte poglavje 4.4).

Jetrna insuficienca

Ne glede na indikacijo, pri bolnikih z blago motnjo delovanja jeter (ocena po Child-Pughu 5–6) ne smemo prekoračiti odmerka 60 mg enkrat na dan. Pri bolnikih z zmerno motnjo delovanja jeter (ocena po Child-Pugh 7–9), ne glede na indikacijo, ne smemo prekoračiti odmerka 60 mg **vsak drugi dan**; razmislimo pa lahko tudi o uporabi 30 mg odmerka enkrat na dan.

Klinične izkušnje so še posebej omejene pri bolnikih z zmerno motnjo delovanja jeter, zato svetujemo previdnost. Pri bolnikih s hudo motnjo delovanja jeter (lestvica po Child-Pughu ≥ 10) kliničnih izkušenj ni, zato je pri teh bolnikih uporaba kontraindicirana (glejte poglavja 4.3, 4.4 in 5.2).

Ledvična insuficienca

Pri bolnikih s kreatininskim očistkom ≥ 30 ml/min odmerka ni treba prilagajati (glejte poglavje 5.2). Pri bolnikih s kreatininskim očistkom < 30 ml/min je uporaba etorikoksiba kontraindicirana (glejte poglavji 4.3 in 4.4).

Otroci

Pri otrocih in mladostnikih, mlajših od 16 let, je uporaba etorikoksiba kontraindicirana (glejte poglavje 4.3).

Način uporabe

Zdravilo Arcoxia je za peroralno uporabo in se lahko jemlje s hrano ali brez nje. Učinek lahko nastopi hitreje, če bolnik zdravilo Arcoxia vzame brez hrane. To moramo upoštevati, kadar je potrebno hitro lajšanje simptomov.

4.3 Kontraindikacije

Preobčutljivost za zdravilno učinkovino ali katerokoli pomožno snov (glejte poglavje 6.1).

Aktivna želodčna razjeda ali aktivna krvavitev v prebavilih.

Bolniki, pri katerih so se po jemanju acetilsalicilne kisline ali nesteroidnih protivnetnih zdravil (NSAR-ov), vključno z zaviralci COX-2 (ciklooksigenaze-2), pojavili bronhospazem, akutni rinitis, nosni polipi, angionevrotični edem, urtikarija ali alergijske reakcije.

Nosečnost in dojenje (glejte poglavji 4.6 in 5.3).

Huda motnja delovanja jeter (serumski albumin < 25 g/l ali ocena po Child-Pugh \geq 10).

Kreatininski očistek, ocenjen < 30 ml/min.

Otroci in mladostniki, mlajši od 16 let.

Vnetna bolezen črevesa.

Kongestivno srčno popuščanje (NYHA II-IV).

Bolniki z visokim krvnim tlakom, ki je daljše obdobje povišan nad 140/90mmHg in ni zadostno nadzorovan.

Potrjena ishemična bolezen srca, bolezen perifernih arterij in/ali cerebrovaskularna bolezen.

4.4 Posebna opozorila in previdnostni ukrepi

Učinki na prebavila

Pri bolnikih, ki so jemali etorikoksib, so se pojavili zapleti v zgornjih prebavilih [perforacije, ulkusi ali krvavitve (PUK)], ki so se pri nekaterih bolnikih končali s smrtjo.

Previdnost priporočamo pri zdravljenju bolnikov, pri katerih je tveganje za pojav zapletov v prebavilih pri uporabi NSAR-ov največje: starejših bolnikov, bolnikov, ki sočasno jemljejo katerikoli drug NSAR ali acetilsalicilno kislino, in bolnikov, ki so kdaj imeli bolezen prebavil, kot sta razjeda ali krvavitev v prebavilih.

Tveganje za pojav neželenih učinkov v prebavilih (razjede ali drugi zapleti v prebavilih) se pri jemanju etorikoksiba sočasno z acetilsalicilno kislino (celo v majhnih odmerkih) še dodatno poveča. Pomembne razlike v varnosti za prebavila med zdravljenjem s selektivnimi zaviralci COX-2 v kombinaciji z acetilsalicilno kislino in zdravljenjem z NSAR-i v kombinaciji z acetilsalicilno kislino v dolgoročnih kliničnih študijah niso dokazali (glejte poglavje 5.1).

Srčno-žilni učinki

Klinične študije kažejo, da je razred zdravil selektivnih zaviralcev COX-2 lahko povezan s tveganjem za trombotične dogodke (posebno za miokardni infarkt (MI) in možgansko kap) glede na placebo in

nekatero NSAR-e. Ker se tveganje za srčno-žilna obolenja pri večjih odmerkih etorikoksiba in daljši izpostavljenosti zdravlilu lahko poveča, mora biti zdravljenje čim krajše, dnevni odmerek pa najmanjši, ki je še učinkovit. Občasno je treba ponovno oceniti potrebo bolnika po lajšanju simptomov in njegov odziv na zdravljenje, kar še posebej velja za bolnike z osteoartrozo (glejte poglavja 4.2, 4.3, 4.8 in 5.1).

Bolnike s pomembnimi dejavniki tveganja za srčno-žilne dogodke (npr. visok krvni tlak, hiperlipidemija, sladkorna bolezen, kajenje) lahko z etorikoksibom zdravimo le po skrbnem premisleku (glejte poglavje 5.1).

Selektivni zaviralci COX-2 pri preprečevanju srčno-žilnih tromboemboličnih boleznih ne morejo nadomestiti acetilsalicilne kisline, ker nimajo antitrombotičnega učinka. Zato se antitrombotičnega zdravljenja ne sme ukiniti (glejte zgoraj in poglavji 4.5 in 5.1).

Učinki na ledvice

Ledvični prostaglandini imajo lahko kompenzatorno vlogo pri vzdrževanju prekrvavitve ledvic. Zato se lahko pri stanjih z zmanjšano prekrvavitvijo ledvic pri uporabi etorikoksiba zmanjša tvorba prostaglandinov ter posledično zmanjša pretok krvi skozi ledvice in tako okvari ledvična funkcija. Največje tveganje za tak odziv obstaja pri bolnikih z že obstoječo pomembno okvaro ledvične funkcije, dekompenziranim srčnim popuščanjem ali cirozo. Pri teh bolnikih je treba razmisliti o spremljanju ledvične funkcije.

Zadrževanje tekočine, edemi in hipertenzija

Tako kot pri drugih zdravilih, ki zavirajo tvorbo prostaglandinov, so tudi pri bolnikih, ki so se zdravili z etorikoksibom, opazili zadrževanje tekočine, edeme in hipertenzijo. Vsa nesteroidna protivnetna zdravila (NSAR-i), vključno z etorikoksibom, so lahko povezana s pojavom kongestivnega srčnega popuščanja (na novo ali ponovno). Za informacije o odzivu glede na odmerek etorikoksiba glejte poglavje 5.1. Previdnost je potrebna pri bolnikih, ki so kdaj imeli srčno popuščanje, disfunkcijo levega prekata ali visok krvni tlak, ter pri bolnikih z obstoječimi edemi zaradi kateregakoli vzroka. Če se pri teh bolnikih pojavijo klinični znaki poslabšanja, je treba ustrezno ukrepati, vključno z ukinitvijo zdravljenja z etorikoksibom.

Etorikoksib je lahko povezan s pogostejšo in hujšo hipertenzijo kot nekateri drugi NSAR-i in selektivni zaviralci COX-2, še posebej pri uporabi velikih odmerkov. Zato mora biti visok krvni tlak nadzorovan že pred zdravljenjem z etorikoksibom (glejte poglavje 4.3) in med zdravljenjem z etorikoksibom je treba posebno pozornost nameniti spremljanju krvnega tlaka. Krvni tlak je treba spremljati v prvih dveh tednih po začetku zdravljenja in nato periodično. Če se krvni tlak pomembno zviša, je treba razmisliti o nadomestnem zdravljenju.

Učinki na jetra

V kliničnih študijah so pri približno 1 % bolnikov, ki so se do enega leta zdravili s 30, 60 in 90 mg etorikoksiba dnevno, poročali o dvigu alanin aminotransferaze (ALT) in/ali aspartat aminotransferaze (AST) (približno tri- ali več-kratna zgornja meja normalne vrednosti).

Spremljati je treba vsakega bolnika, ki ima simptome in/ali znake, ki kažejo na moteno delovanje jeter, ali nenormalne teste jetrne funkcije. Če se pojavijo znaki jetrne insuficience ali če trajno merimo nenormalne vrednosti jetrnih testov (trikratna zgornja meja normalne vrednosti), je treba zdravljenje z etorikoksibom ukiniti.

Splošno

Če se med zdravljenjem poslabša delovanje kateregakoli organskega sistema opisanega zgoraj, je treba uvesti ustrezne ukrepe in razmisliti o ukinitvi zdravljenja z etorikoksibom. Pri uporabi etorikoksiba pri starejših bolnikih in pri bolnikih z okvaro funkcije ledvic, jeter ali srca je treba te bolnike ustrezno nadzorovati.

Pri bolnikih z dehidracijo je treba zdravljenje z etorikoksibom uvesti previdno. Pred začetkom zdravljenja z etorikoksibom je bolnike priporočljivo rehidrirati.

Med spremljanjem zdravil po pridobitvi dovoljenja za promet so v povezavi z uporabo NSAR-ov in nekaterih selektivnih zaviralcev COX-2 zelo redko poročali o hudih kožnih reakcijah, tudi s smrtnim izidom, vključno z ekfoliativnim dermatitisom, Stevens-Johnson-ovim sindromom in toksično epidermalno nekrolizo (glejte poglavje 4.8). Kaže, da je tveganje za pojav teh reakcij največje kmalu po začetku zdravljenja. V večini primerov so se pojavile v prvem mesecu zdravljenja. Pri bolnikih, ki so prejeli etorikoksib, so poročali o hudih preobčutljivostnih reakcijah (kot sta anafilaksija in angioedem) (glejte poglavje 4.8). Nekateri selektivni zaviralci COX-2 so bili povezani s povečanim tveganjem za neželene učinke na koži pri bolnikih, ki so v preteklosti imeli alergijo na katerokoli zdravilo. Etorikoksib moramo ukiniti ob prvem pojavu kožnega izpuščaja, sprememb na sluznicah ali kakršnegakoli drugega znaka preobčutljivosti.

Etorikoksib lahko prikrije zvišano telesno temperaturo in druge znake vnetja.

Pri sočasni uporabi etorikoksiba z varfarinom ali drugimi peroralnimi antikoagulanti je potrebna previdnost (glejte poglavje 4.5).

Pri ženskah, ki nameravajo zanositi, uporabe etorikoksiba kot tudi drugih učinkovin, ki zavirajo ciklooksigenazo / sintezo prostaglandinov, ne priporočamo (glejte poglavja 4.6, 5.1 in 5.3).

Tablete zdravila Arcoxia vsebujejo laktozo. Bolniki z redko dedno intoleranco za galaktozo, laponsko obliko zmanjšane aktivnosti laktaze ali malabsorpcijo glukoze/galaktoze zdravila ne smejo jemati.

4.5 Medsebojno delovanje z drugimi zdravili in druge oblike interakcij

Farmakodinamične interakcije

Peroralni antikoagulanti: Pri bolnikih, stabiliziranih na kronični terapiji z varfarinom, je bila uporaba etorikoksiba v odmerku 120 mg na dan povezana s približno 13 % povišanjem protrombinskega časa, izraženega z internacionalnim normaliziranim razmerjem (INR). Zato je treba pri bolnikih, ki prejema peroralne antikoagulate, skrbno spremljati protrombinski čas, izražen z INR, še posebej prvih nekaj dni po začetku zdravljenja ali po spremembi odmerka etorikoksiba (glejte poglavje 4.4).

Diuretiki, zaviralci ACE in antagonisti angiotenzina II: NSAR-i lahko zmanjšajo učinek diuretikov in drugih antihipertenzivnih zdravil. Pri nekaterih bolnikih z zmanjšano ledvično funkcijo (npr. dehidriranih bolnikih ali starejših bolnikih z zmanjšano ledvično funkcijo) se lahko pri sočasni uporabi zaviralca ACE ali antagonista angiotenzina II in učinkovin, ki zavirajo ciklooksigenazo, ledvična funkcija dodatno poslabša, vključno z možno akutno odpovedjo ledvic, ki pa je običajno reverzibilna. Te interakcije je treba upoštevati pri bolnikih, ki jemljejo etorikoksib sočasno z zaviralci ACE ali antagonisti angiotenzina II. Zato je treba kombinacijo uporabljati previdno, še posebej pri starejših bolnikih. Bolniki morajo biti ustrezno hidrirani. Razmisliti je treba o spremljanju ledvične funkcije po začetku kombiniranega zdravljenja in periodično potem.

Acetilsalicilna kislina: V študiji pri zdravih preiskovancih etorikoksib v odmerku 120 mg enkrat na dan v stanju dinamičnega ravnovesja ni vplival na antitrombotični učinek acetilsalicilne kisline (81 mg enkrat na dan). Etorikoksib se sme jemati sočasno z acetilsalicilno kislino v odmerkih, ki se uporabljajo za preprečevanje srčno-žilnih bolezni (majhni odmerki acetilsalicilne kisline), vendar pa se pri sočasni uporabi majhnih odmerkov acetilsalicilne kisline in etorikoksiba lahko pojavi večje število ulceracij v prebavilih in drugih zapletov kot pri zdravljenju z etorikoksibom samim. Sočasnega zdravljenja z etorikoksibom in acetilsalicilno kislino v odmerkih, večjih od odmerkov za preprečevanje srčno-žilnih bolezni, ali z drugimi NSAR-i ne priporočamo (glejte poglavji 5.1 in 4.4.).

Ciklosporin in takrolimus: Te interakcije z etorikoksibom niso preučevali, vendar pa se pri sočasni uporabi ciklosporina ali takrolimusa in kateregakoli NSAR-a lahko poveča nefrotoksični učinek ciklosporina ali takrolimusa. Pri sočasnem zdravljenju z etorikoksibom in katero od teh dveh učinkovin je treba spremljati ledvično funkcijo.

Farmakokinetične interakcije

Vpliv etorikoksiba na farmakokinetiko drugih učinkovin

Litij: NSAR-i zmanjšajo izločanje litija preko ledvic in tako povečajo plazemske koncentracije litija. Pri uporabi kombinacije in pri ukinitvi NSAR-a je treba skrbno spremljati koncentracije litija v krvi in po potrebi prilagoditi odmere litija.

Metotreksat: V dveh študijah so preučevali učinke etorikoksiba v odmerkih 60, 90 ali 120 mg, ki so jih enkrat na dan sedem dni jemali bolniki, ki so za zdravljenje revmatoidnega artritisa enkrat tedensko prejeli metotreksat v odmerkih 7,5 do 20 mg. Etorikoksib v odmerkih 60 in 90 mg ni vplival na plazemske koncentracije ali ledvični očistek metotreksata. V eni od študij etorikoksib v odmerku 120 mg ni vplival na plazemske koncentracije ali ledvični očistek metotreksata, v drugi študiji pa je plazemske koncentracije metotreksata povečal za 28 %, ledvični očistek metotreksata pa zmanjšal za 13 %. Pri sočasni uporabi etorikoksiba in metotreksata je priporočljivo ustrezno spremljati toksičnost metotreksata.

Peroralni kontraceptivi: Pri 21-dnevni uporabi etorikoksiba v odmerku 60 mg skupaj s peroralnim kontraceptivom, s 35 mikrogramov etinilestradiola (EE) in 0,5 do 1 mg noretindrona, se je $AUC_{0-24\text{ ur}}$ EE v stanju dinamičnega ravnovesja povečala za 37 %. Pri uporabi etorikoksiba v odmerku 120 mg in istega peroralnega kontraceptiva, sočasno ali z 12-urnim razmikom, se je $AUC_{0-24\text{ ur}}$ EE v stanju dinamičnega ravnovesja povečala za 50 do 60 %. To povečanje koncentracije EE je treba upoštevati pri izboru primerne peroralnega kontraceptiva za uporabo skupaj z etorikoksibom. Zaradi povečane izpostavljenosti EE se lahko poveča pojavnost neželenih učinkov peroralnih kontraceptivov (npr. venske tromboembolije pri ženskah s tveganjem).

Hormonsko nadomestno zdravljenje (HNZ): Pri uporabi etorikoksiba v odmerku 120 mg skupaj z 28-dnevnim hormonskim nadomestnim zdravljenjem, ki je vsebovalo konjugirane estrogene (0,625 mg zdravila PREMARIN), se je povečala $AUC_{0-24\text{ ur}}$ v stanju dinamičnega ravnovesja nekonjugiranega estrona (41 %), ekvilina (76 %) ter 17- β -estradiola (22 %). Učinka priporočenih odmerkov etorikoksiba za dolgotrajno zdravljenje (30, 60 in 90 mg) niso preučevali. Učinki etorikoksiba v odmerku 120 mg na izpostavljenost ($AUC_{0-24\text{ ur}}$) tem estrogenskim sestavinam zdravila PREMARIN so bili manj kot polovični v primerjavi z učinki pri jemanju samo zdravila PREMARIN, če so odmere povečali z 0,625 mg na 1,25 mg. Klinični pomen teh povečanj ni znan. Večjih odmerkov zdravila PREMARIN v kombinaciji z etorikoksibom niso preučevali. Ta povečanja koncentracije estrogena je treba upoštevati pri izboru pomenopavzalnega hormonskega zdravljenja pri bolnicah, ki jemljejo etorikoksib, saj se pri večji izpostavljenosti estrogenu poveča tveganje za pojav neželenih učinkov, povezanih s hormonskim nadomestnim zdravljenjem.

Prednizon/prednizolon: V študijah interakcij med učinkovinami etorikoksib ni imel klinično pomembnih učinkov na farmakokinetiko prednizona/prednizolona.

Digoksin: Etorikoksib v odmerku 120 mg, ki so ga 10 dni enkrat na dan jemali zdravi prostovoljci, ni spremenil plazemske $AUC_{0-24\text{ ur}}$ digoksina v stanju dinamičnega ravnovesja ali izločanja digoksina preko ledvic. Prišlo je do povečanja C_{max} digoksina (približno za 33 %). To povečanje pri večini bolnikov običajno ni pomembno, vendar pa je treba bolnike z večjim tveganjem za pojav toksičnih učinkov digoksina med sočasnim zdravljenjem z etorikoksibom in digoksinom skrbno nadzirati.

Vpliv etorikoksiba na zdravila, ki jih presnavljajo sulfotransferaze

Etorikoksib je zaviralec aktivnosti človeških sulfotransferaz, še posebej SULT1E1. Dokazano je, da poveča serumske koncentracije etinilestradiola. Ker je poznavanje učinkov različnih sulfotransferaz še omejeno in ker klinične posledice velikega števila zdravil še preučujejo, je umestna previdnost pri sočasni uporabi etorikoksiba in drugih zdravil, ki jih primarno presnavljajo človeške sulfotransferaze (npr. peroralni salbutamol in minoksidil).

Vpliv etorikoksiba na zdravila, ki jih presnavljajo izoencimi CYP

Na podlagi študij *in vitro* ne pričakujemo, da bi etorikoksib zaviral citokrome P450 (CYP) 1A2, 2C9, 2C19, 2D6, 2E1 ali 3A4. V študiji pri zdravih preiskovancih, ki so dnevno prejeli 120 mg etorikoksiba, se aktivnost jetrnega CYP3A4, ocenjena z eritromicinskim dihalnim testom, ni spremenila.

Vpliv drugih učinkovin na farmakokinetiko etorikoksiba

Glavna pot presnove etorikoksiba je odvisna od encimov CYP. Kaže, da *in vivo* k presnovi etorikoksiba prispeva CYP3A4. Podatki, pridobljeni *in vitro* kažejo, da lahko glavno presnovno pot katalizirajo tudi CYP2D6, CYP2C9, CYP1A2 in CYP2C19, vendar pa njihove kvantitativne vloge *in vivo* niso preučili.

Ketokonazol: Ketokonazol, močan zaviralec CYP3A4, ki so ga v odmerku 400 mg enkrat na dan 11 dni jemali zdravi prostovoljci, ni imel nobenega klinično pomembnega učinka na farmakokinetiko enkratnega 60 mg odmerka etorikoksiba (43 % povečanje AUC).

Rifampicin: Pri sočasnem jemanju etorikoksiba in rifampicina, močnega induktorja encimov CYP, se je plazemska koncentracija etorikoksiba zmanjšala za 65 %. Ta interakcija lahko povzroči ponovni pojav simptomov pri sočasni uporabi etorikoksiba in rifampicina. Čeprav ta podatek lahko kaže na potrebo po povečanju odmerka, odmerkov etorikoksiba, večjih od tistih, navedenih za posamezno indikacijo, v kombinaciji z rifampicinom niso preučevali in jih zato ne priporočamo (glejte poglavje 4.2).

Antacidi: Antacidi nimajo klinično pomembnih učinkov na farmakokinetiko etorikoksiba.

4.6 Plodnost, nosečnost in dojenje

Nosečnost

Uporabe etorikoksiba, tako kot uporabe drugih zdravil, ki zavirajo COX-2, pri ženskah, ki nameravajo zanositi, ne priporočamo.

Klinični podatki o izpostavljenosti etorikoksibu med nosečnostjo niso na voljo. Študije na živalih so pokazale vpliv na sposobnost razmnoževanja (glejte poglavje 5.3). Možno tveganje pri nosečnicah ni znano. Etorikoksib lahko tako kot druga zdravila, ki zavirajo sintezo prostaglandinov, v primeru uporabe med zadnjim trimesečjem nosečnosti povzroči inercijo maternice in prezgodnje zaprtje arterioznega duktusa. Etorikoksib je kontraindiciran med nosečnostjo (glejte poglavje 4.3). Če ženska med zdravljenjem zanosi, je treba etorikoksib ukiniti.

Dojenje

Ni znano, če se etorikoksib izloča v materino mleko. Etorikoksib se izloča v mleko doječih podgan. Ženske, ki jemljejo etorikoksib, ne smejo dojiti (glejte poglavji 4.3 in 5.3).

4.7 Vpliv na sposobnost vožnje in upravljanja s stroji

Bolniki, pri katerih se med jemanjem etorikoksiba pojavi omotica, vrtoglavica ali zaspanost, ne smejo voziti ali upravljati s stroji.

4.8 Neželene učinki

V kliničnih preskušanjih so varnost etorikoksiba ovrednotili pri 7.152 posameznikih, vključno s 4.614 bolniki z OA, RA, kronično bolečino v križu ali ankilozirajočim spondilitisom (približno 600 bolnikov z OA ali RA se je zdravilo eno leto ali več).

V kliničnih študijah je bil profil neželenih učinkov podoben pri bolnikih z OA ali RA, ki so jih z etorikoksibom zdravili leto dni ali več.

V klinični študiji akutnega uričnega artritisa so bolnike 8 dni zdravili s 120 mg etorikoksiba enkrat na dan. Profil neželenih učinkov v tej študiji je bil na splošno podoben kot v kombinaciji študij OA, RA in kronične bolečine v križu.

Na voljo so tudi združeni podatki treh z učinkovino nadzorovanih preskušanj iz okvira programa spremljanja izidov kardiovaskularne varnosti. V ta preskušanja je bilo vključenih 17.412 bolnikov z OA ali RA, ki so se z etorikoksibom (v odmerku 60 mg ali 90 mg) zdravili v povprečju približno 18 mesecev. Podatki o varnosti in podrobnosti o tem programu so predstavljeni v poglavju 5.1.

V nadaljevanju so navedeni neželeni učinki, katerih pojavnost v kliničnih preskušanjih pri bolnikih z OA, RA, kronično bolečino v križu ali ankilozirajočim spondilitisom, ki so se z etorikoksibom v odmerkih 30 mg, 60 mg ali 90 mg zdravili do 12 tednov, študijah programa MEDAL ali med spremljanjem zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet je bila večja od pojavnosti pri placebo:

[Zelo pogosti ($\geq 1/10$), pogosti ($\geq 1/100$ do $< 1/10$), občasni ($\geq 1/1000$ do $< 1/100$), redki ($\geq 1/10.000$ do $< 1/1.000$), zelo redki ($< 1/10.000$), neznana (ni mogoče oceniti iz razpoložljivih podatkov)]

Infekcijske in parazitske bolezni:

Občasni: gastroenteritis, okužba zgornjih dihal, okužba sečil

Bolezni krvi in limfatičnega sistema:

Občasni: anemija (primarno povezana s krvavitvami iz prebavil), levkopenija, trombocitopenija

Bolezni imunskega sistema:

Zelo redki: preobčutljivostne reakcije, vključno z angioedemom, anafilaktičnimi/anafilaktoidnimi reakcijami, vključno s šokom

Presnovne in prehranske motnje:

Pogosti: edemi/zadrževanje tekočine

Občasni: povečanje ali zmanjšanje apetita, povečanje telesne teže

Psihiatrične motnje:

Občasni: tesnoba, depresija, zmanjšana sposobnost jasnega mišljenja

Zelo redki: zmedenost, halucinacije

Neznana: nemir

Bolezni živčevja:

Pogosti: omotica, glavobol

Občasni: motnje okušanja, nespečnost, parestezija/hipestezija, zaspanost

Očesne bolezni:

Občasni: zamegljen vid, konjunktivitis

Ušesne bolezni, vključno z motnjami labirinta:

Občasni: tinitus, vrtoglavica

Srčne bolezni:

Pogosti: palpitacije

Občasni: atrijska fibrilacija, kongestivno srčno popuščanje, nespecifične spremembe EKG, angina pektoris, miokardni infarkt*

* Glede na rezultate dolgoročnih, s placebom in z drugim zdravilom nadzorovanih kliničnih preskušanj so bili nekateri selektivni zaviralci COX-2 povezani s povečanim tveganjem za pojav resnih arterijskih trombotičnih dogodkov, vključno z miokardnim infarktom in možgansko kapjo. Glede na obstoječe

Neznana: tahikardija, aritmija

Žilne bolezni:

Pogosti: visok krvni tlak

Občasni: zardevanje, cerebrovaskularni dogodek*, tranzitorna ishemična ataka

Zelo redki: hipertenzivna kriza

Bolezni dihal, prsnega koša in mediastinalnega prostora:

Občasni: kašelj, dispneja, epistaksa

Zelo redki: bronhospazem

Bolezni prebavil:

Pogosti: prebavne motnje (npr. bolečina v trebuhu, vetrovi, zgaga), diareja, dispepsija, neugodje v epigastriju, navzea

Občasni: napihnjen trebuh, refluks kisline, spremenjen vzorec iztrebljanja, zaprtje, suha usta, razjeda želodca in dvanajstnika, sindrom iritabilnega kolona, ezofagitis, razjeda v ustih, bruhanje, gastritis

Zelo redki: peptična razjeda, vključno s perforacijami in krvavitvami v prebavilih (večinoma pri starejših bolnikih)

Neznana: pankreatitis

Bolezni jeter, žolčnika in žolčevodov

Pogosti: zvišana ALT, zvišana AST

Zelo redki: hepatitis

Neznana: zlatenica

Bolezni kože in podkožja:

Pogosti: ekhimoza

Občasni: edemi obraza, srbenje, izpuščaj

Redki: eritem

Zelo redki: urtikarija, Stevens-Johnson-ov sindrom, toksična epidermalna nekroliza

Neznana: medikamentni fiksni eksantem

Bolezni mišično-skeletnega sistema in vezivnega tkiva:

Občasni: mišični krči/spazem, mišično-skeletna bolečina/okorelost

Bolezni sečil:

Občasni: proteinurija, povečan serumski kreatinin

Zelo redki: ledvična insuficienca, vključno z odpovedjo ledvic (glejte poglavje 4.4)

Splošne težave in spremembe na mestu aplikacije:

Pogosti: astenija/utrujenost, gripi podobna bolezen

Občasni: bolečina v prsih

Preiskave:

Občasni: povečana vrednost dušika sečnine v krvi, zvišana kreatinfosfokinaza, hiperkaliemija, povečana sečna kislina

Redki: zmanjšana vrednost natrija v krvi

V povezavi z uporabo NSAR-ov so poročali o naslednjih resnih neželenih učinkih, ki jih pri etorikoksibu ne moremo izključiti: nefrotoksičnosti, vključno z intersticijskim nefritisom in nefrotskim sindromom, hepatotoksičnosti, vključno z odpovedjo jeter.

4.9 Preveliko odmerjanje

podatke je malo verjetno, da absolutno povečanje tveganja za te dogodke preseže 1 % na leto (občasni).

V kliničnih študijah enkratni odmerki etorikoksiba do 500 mg in večkratni odmerki do 150 mg dnevno 21 dni niso imeli pomembnih toksičnih učinkov. Poročali so o primerih akutnega prevelikega odmerjanja etorikoksiba, vendar pa v večini primerov o neželenih učinkih niso poročali. Najpogostejši neželeni učinki so bili v skladu z varnostnim profilom etorikoksiba (npr. gastrointestinalni dogodki, kardiorenalni dogodki).

V primeru prevelikega odmerjanja so primerni običajni podporni ukrepi, npr. odstranitev neabsorbiranega zdravila iz prebavil ter uvedba kliničnega nadzora in podpornega zdravljenja, če je to potrebno.

Etorikoksiba se ne da odstraniti s hemodializo. Ni znano, če se etorikoksib dializira s peritonealno dializo.

5. FARMAKOLOŠKE LASTNOSTI

5.1 Farmakodinamične lastnosti

Farmakoterapevtska skupina: Nesteroidna protivnetna in protirevmatična zdravila, koksibi, oznaka ATC: M01 AH05

Mehanizem delovanja

Etorikoksib je znotraj območja kliničnih odmerkov peroralni selektivni zaviralec ciklooksigenaze-2 (COX-2).

V kliničnih farmakoloških študijah je imelo zdravilo Arcoxia v odmerkih do 150 mg dnevno od odmerka odvisen zaviralni učinek na COX-2, ne da bi zaviralo COX-1. Etorikoksib ni zaviral tvorbe prostaglandinov v želodcu in ni vplival na delovanje trombocitov.

Ciklooksigenaza je odgovorna za sintezo prostaglandinov. Poznamo dve izoobliki, COX-1 in COX-2. COX-2 je izooblika encima, za katero se je pokazalo, da jo inducirajo provnetni dražljaji in za katero domnevajo, da je odgovorna predvsem za sintezo prostanooidnih mediatorjev bolečine, vnetja in vročine. COX-2 ima vlogo tudi pri ovulaciji, nidaciji in zaprtju arterioznega duktusa, regulaciji delovanja ledvic ter funkcije v centralnem živčnem sistemu (indukcija vročine, zaznavanje bolečine in kognitivna funkcija). Lahko igra vlogo tudi pri celjenju razjed. COX-2 so odkrili v tkivu okoli želodčnih razjed pri človeku, vendar pa njenega pomena za celjenje razjed še niso dokazali.

Klinična učinkovitost in varnost

Učinkovitost

Pri bolnikih z osteoartrazo (OA) je etorikoksib v odmerku 60 mg enkrat na dan pomembno olajšal bolečino in izboljšal bolnikovo oceno stanja bolezn. Ti koristni učinki so se pojavili že drugi dan zdravljenja in se ohranili do 52 tednov. Študije z etorikoksibom v odmerku 30 mg enkrat na dan so v 12 tedenskem obdobju zdravljenja pokazale boljšo učinkovitost glede na placebo (uporabili so podobno ocenjevanje kot v zgoraj omenjenih študijah). V študiji serije odmerkov je med 6 tedni zdravljenja etorikoksib v odmerku 60 mg pokazal večje izboljšanje kot v odmerku 30 mg za vse 3 primarne končne dogodke. 30 mg odmerka niso preučevali za osteoartrazo rok.

Pri bolnikih z revmatoidnim artritisom (RA) je etorikoksib v odmerku 90 mg enkrat na dan pomembno olajšal bolečino in vnetje ter izboljšal gibljivost. Ti koristni učinki so trajali celotno 12-tedensko obdobje zdravljenja.

Pri bolnikih z napadi akutnega uričnega artritisa je etorikoksib v odmerku 120 mg enkrat na dan med osemdnevnim zdravljenjem olajšal zmerno do zelo hudo bolečino in vnetje v sklepkih, primerljivo z

indometacinom v odmerku 50 mg trikrat na dan. Olajšanje bolečine so opazili že 4 ure po začetku zdravljenja.

Pri bolnikih z ankilozirajočim spondilitisom je etorikoksib v odmerku 90 mg enkrat na dan pomembno olajšal bolečine v hrbtenici in pomembno zmanjšal vnetje ter izboljšal okornost in gibljivost hrbtenice. Klinično korist etorikoksiba so opazili že drugi dan po začetku zdravljenja, vzdrževala pa se je celih 52 tednov zdravljenja.

V študijah, ki so jih zasnovali posebej za določitev začetka delovanja etorikoksiba, je delovanje nastopilo že 24 minut po odmerjanju.

Varnost

Mednarodni program vrednotenja dolgotrajne uporabe etorikoksiba in diklofenaka pri zdravljenju artritisa (Program MEDAL - Multinational Etoricoxib and Diclofenac Arthritis Long-term Program)
Program MEDAL je bil prospektivno zasnovan program vrednotenja kardiovaskularne varnosti na osnovi združenih podatkov iz treh randomiziranih, dvojno slepih, s primerjalno učinkovino primerjanih preskušanj, študije MEDAL, študije EDGE II in študije EDGE.

V študiji MEDAL so spremljali kardiovaskularne izide pri 17.804 bolnikih z OA in 5.700 bolnikih z RA, ki so se zdravili z etorikoksibom v odmerku 60 mg (OA) ali 90 mg (OA in RA) ali diklofenakom v odmerku 150 mg na dan. Zdravljenje je v povprečju trajalo 20,3 meseca (največ 42,3 meseca, mediana 21,3 meseca). V tem preskušanju so beležili le resne neželene učinke in prekinitve zdravljenja zaradi kateregakoli neželenega učinka.

Študiji EDGE in EDGE II sta primerjali, kako so bolniki prenašali etorikoksib in diklofenak glede neželenih učinkov v prebavilih. V študijo EDGE je bilo vključenih 7.111 bolnikov z OA, ki so se zdravili z etorikoksibom v odmerku 90 mg na dan (1,5-kratni priporočeni odmerek za zdravljenje OA) ali diklofenakom v odmerku 150 mg na dan. Zdravljenje je v povprečju trajalo 9,1 meseca (največ 16,6 mesecev, mediana 11,4 meseca). V študijo EDGE II je bilo vključenih 4.086 bolnikov z RA, ki so se zdravili z etorikoksibom v odmerku 90 mg na dan ali diklofenakom v odmerku 150 mg na dan. Zdravljenje je v povprečju trajalo 19,2 meseca (največ 33,1 meseca, mediana 24 mesecev).

V združenem programu MEDAL se je zdravilo 34.701 bolnikov z OA ali RA. Zdravljenje je v povprečju trajalo 17,9 mesecev (največ 42,3 meseca, mediana 16,3 meseca). Zdravljenje je pri približno 12.800 bolnikih trajalo dlje kot 24 mesecev. Bolniki, vključeni v program, so v izhodišču imeli raznolike kardiovaskularne in gastrointestinalne dejavnike tveganja. Bolniki z nedavnim miokardnim infarktom in bolniki s premostitveno operacijo koronarnih arterij ali perkutano koronarno intervencijo v 6 mesecih pred vključitvijo so bili izključeni. V študijah je bila dovoljena uporaba gastroprotektivnih zdravil in majhnega odmerka acetilsalicilne kisline.

Varnost v celoti:

Delež kardiovaskularnih trombotičnih dogodkov se pri uporabi etorikoksiba in diklofenaka ni pomembneje razlikoval. O kardioresnalskih neželenih dogodkih so pri uporabi etorikoksiba pogosteje poročali kot pri uporabi diklofenaka, njihov pojav pa je bil odvisen od odmerka (glejte specifične rezultate v nadaljevanju). O neželenih učinkih v prebavilih in jetrih so pri uporabi diklofenaka poročali pomembno pogosteje kot pri uporabi etorikoksiba. Pojavnost neželenih učinkov v študijah EDGE in EDGE II ter neželenih učinkov, ki so jih smatrali za resne ali je bilo treba zaradi njih zdravljenje v študiji MEDAL prekiniti, je bila pri uporabi etorikoksiba večja kot pri uporabi diklofenaka.

Rezultati o kardiovaskularni varnosti:

Delež potrjenih resnih trombotičnih kardiovaskularnih neželenih dogodkov (srčni, cerebrovaskularni in periferni žilni dogodki) je bil pri uporabi etorikoksiba primerljiv z deležem pri uporabi diklofenaka. Podatki so povzeti v spodnji tabeli. Delež trombotičnih dogodkov se v vseh analiziranih podskupinah bolnikov, vključno z bolniki z različnimi stopnjami kardiovaskularnega tveganja v izhodišču, pri uporabi etorikoksiba ni statistično pomembneje razlikoval od deleža pri uporabi diklofenaka. Če gledamo ločeno, je bilo relativno tveganje za potrjene resne kardiovaskularne trombotične dogodke pri

uporabi etorikoksiba v odmerku 60 mg ali 90 mg podobno kot pri uporabi diklofenaka v odmerku 150 mg.

Tabela 1: Deleži potrjenih trombotičnih kardiovaskularnih dogodkov (združeni podatki programa MEDAL)			
	etorikoksib (N = 16.819) 25.836 bolnik-let (patient-years)	diklofenak (N = 16.483) 24.766 bolnik-let (patient-years)	primerjava med zdraviloma
	delež[†] (95 -odstotni IZ)	delež[†] (95-odstotni IZ)	relativno tveganje (95-odstotni IZ)
Potrjeni resni trombotični kardiovaskularni neželeni dogodki			
Po protokolu	1,24 (1,11; 1,38)	1,30 (1,17; 1,45)	0,95 (0,81; 1,11)
Vključeni, z namenom zdravljenja (intent-to-treat)	1,25 (1,14; 1,36)	1,19 (1,08; 1,30)	1,05 (0,93; 1,19)
Potrjeni srčni dogodki			
Po protokolu	0,71 (0,61; 0,82)	0,78 (0,68; 0,90)	0,90 (0,74; 1,10)
Vključeni, z namenom zdravljenja (intent-to-treat)	0,69 (0,61; 0,78)	0,70 (0,62; 0,79)	0,99 (0,84; 1,17)
Potrjeni cerebrovaskularni dogodki			
Po protokolu	0,34 (0,28; 0,42)	0,32 (0,25; 0,40)	1,08 (0,80; 1,46)
Vključeni, z namenom zdravljenja (intent-to-treat)	0,33 (0,28; 0,39)	0,29 (0,24; 0,35)	1,12 (0,87; 1,44)
Potrjeni periferni žilni dogodki			
Po protokolu	0,20 (0,15; 0,27)	0,22 (0,17; 0,29)	0,92 (0,63; 1,35)
Vključeni, z namenom zdravljenja (intent-to-treat)	0,24 (0,20; 0,30)	0,23 (0,18; 0,28)	1,08 (0,81; 1,44)
[†] Dogodki na 100 bolnik-let (patient-years); IZ = interval zaupanja N = skupno število vključenih bolnikov po protokolu Po protokolu (per-protocol): vsi dogodki med zdravljenjem v študiji ali v 14 dneh po prekinitvi zdravljenja (bolniki, ki so vzeli < 75 % zdravila, predvidenega v študiji, ali so > 10 % časa jemali NSAR-e, ki niso bili predvideni v študiji, so izključeni). Vključeni bolniki, z namenom zdravljenja (intent-to-treat): vsi potrjeni dogodki do konca preskušanja (vključno z bolniki, pri katerih bi po prekinitvi zdravljenja lahko bila izvedena intervencija, ki ni bila predvidena v študiji). Skupno število randomiziranih bolnikov: n = 17.412 za etorikoksib in 17.289 za diklofenak.			

Umrljivost zaradi kardiovaskularnih dogodkov in skupna umrljivost je bila v skupini, ki je prejela etorikoksib, podobna kot v skupini, ki je prejela diklofenak.

Kardiorenalni dogodki:

Približno 50 % bolnikov, vključenih v študijo MEDAL, je ob vključitvi imelo anamnezo o hipertenziji. V študiji je bila pojavnost prekinitve zdravljenja zaradi neželenih dogodkov, povezanih s hipertenzijo, statistično pomembno večja pri etorikoksibu kot diklofenaku. Pojavnost kongestivnega srčnega popuščenja (prekinitve zdravljenja in resni dogodki) je bila pri uporabi etorikoksiba v odmerku 60 mg podobna kot pri uporabi diklofenaka v odmerku 150 mg, pri uporabi etorikoksiba v

odmerku 90 mg pa večja kot pri uporabi diklofenaka v odmerku 150 mg (statistično pomembno pri uporabi etorikoksiba v odmerku 90 mg v primerjavi z diklofenakom v odmerku 150 mg pri kohorti MEDAL OA). Pojavnost potrjenega kongestivnega srčnega popuščanja (resni dogodki zaradi katerih je bil potreben sprejem na zdravljenje v bolnišnico ali obisk ambulante za nujne primere) je bila pri uporabi etorikoksiba nepomembno večja kot pri uporabi diklofenaka v odmerku 150 mg in odvisna od odmerka. Pojavnost prekinitev zdravljenja zaradi neželenih dogodkov, povezanih z edemi, je bila pri uporabi etorikoksiba večja kot pri uporabi diklofenaka v odmerku 150 mg in odvisna od odmerka (statistično pomembno pri uporabi etorikoksiba v odmerku 90 mg, ne pa pri uporabi etorikoksiba v odmerku 60 mg).

Kardiorenalni rezultati študij EDGE in EDGE II so v skladu z rezultati, opisanimi za študijo MEDAL.

V posameznih študijah programa MEDAL so bile absolutne pojavnosti prekinitev zdravljenja v vseh skupinah, ki so prejemale etorikoksib (60 mg ali 90 mg) naslednje: do 2,6 % zaradi hipertenzije, do 1,9 % zaradi edemov in do 1,1 % zaradi kongestivnega srčnega popuščanja. Delež prekinitev zdravljenja je bil pri uporabi etorikoksiba v odmerku 90 mg večji kot pri uporabi etorikoksiba v odmerku 60 mg.

Program MEDAL - rezultati za prenašanje zdravila glede neželenih učinkov v prebavilih: V vseh treh študijah programa MEDAL je bil delež prekinitev zdravljenja zaradi kateregakoli kliničnega gastrointestinalnega neželenega dogodka (npr. dispepsija, abdominalna bolečina, ulkus) pomembno manjši pri uporabi etorikoksiba kot pri uporabi diklofenaka. Deleži prekinitev zdravljenja zaradi neželenih kliničnih gastrointestinalnih dogodkov na sto bolnik-let v celem obdobju študije so bili naslednji: 3,23 za etorikoksib in 4,96 za diklofenak v študiji MEDAL, 9,12 za etorikoksib in 12,28 za diklofenak v študiji EDGE ter 3,71 za etorikoksib in 4,81 za diklofenak v študiji EDGE II.

Program MEDAL - rezultati glede gastrointestinalne varnosti:

Dogodki v zgornjem predelu prebavil so v celoti definirani kot perforacije, ulkusi in krvavitve. V podskupino vseh zapletenih dogodkov v zgornjih prebavilih so vključene perforacije, obstrukcije in zapletene krvavitve, v podskupino nezapletenih dogodkov v zgornjih prebavilih pa nezapletene krvavitve in nezapletene razjede. Pri uporabi etorikoksiba je bil delež vseh dogodkov v zgornjem predelu prebavil pomembno manjši kot pri uporabi diklofenaka. Pri deležu zapletenih dogodkov razlika pri etorikoksibu in diklofenaku ni bila pomembna. Pri krvavitvah v zgornjih prebavilih (kombinacija zapletenih in nezapletenih) ni bilo pomembne razlike med etorikoksibom in diklofenakom. Pri bolnikih, ki so sočasno jemali majhen odmerek acetilsalicilne kisline (približno 33 % bolnikov), korist etorikoksiba za zgornja prebavila v primerjavi z diklofenakom ni bila statistično pomembna.

Delež potrjenih zapletenih in nezapletenih kliničnih dogodkov v zgornjih prebavilih na sto bolnik-let (perforacije, ulkusi in krvavitve (PUK)) je bil pri uporabi etorikoksiba 0,67 (95-odstotni IZ: 0,57; 0,77), pri uporabi diklofenaka pa 0,97 (95-odstotni IZ: 0,85; 1,10), pri čemer je relativno tveganje 0,69 (95-odstotni IZ: 0,57; 0,83).

Ovrednoten je bil tudi delež potrjenih dogodkov v zgornjem predelu prebavil pri starejših bolnikih. Največje zmanjšanje so opazili pri bolnikih, starih 75 let ali starejših (1,35 [95-odstotni IZ: 0,94; 1,87] dogodkov na sto bolnik-let pri etorikoksibu in 2,78 [95-odstotni IZ: 2,14, 3,56] dogodkov na sto bolnik-let pri diklofenaku).

Delež potrjenih dogodkov v spodnjih prebavilih (perforacija tankega ali debelega črevesa, obstrukcija ali krvavitve (POK)) se pri uporabi etorikoksiba ni pomembneje razlikoval od deleža pri uporabi diklofenaka.

Program MEDAL - rezultati varnosti za jetra:

Uporaba etorikoksiba je bila povezana s statistično pomembno manjšim deležem prekinitev zdravljenja zaradi z jetri povezanih neželenih dogodkov kot uporaba diklofenaka. V združenem programu MEDAL je bilo zaradi z jetri povezanih neželenih dogodkov zdravljenje prekinjeno pri 0,3 % bolnikov, ki so prejemali etorikoksib, in 2,7 % bolnikov, ki so prejemali diklofenak. Delež na

sto bolnik-let je za etorikoksib znašal 0,22, za diklofenak pa 1,84 (p-vrednost je bila $< 0,001$ za etorikoksib v primerjavi z diklofenakom). Večina jetrnih neželenih dogodkov v programu MEDAL ni bila resnih.

Dodatni podatki o trombotični kardiovaskularni varnosti

V kliničnih študijah izven programa MEDAL se je z etorikoksibom v odmerku ≥ 60 mg zdravilo približno 3.100 bolnikov. Zdravljenje je trajalo 12 tednov ali več. Delež potrjenih resnih trombotičnih srčno-žilnih zapletov se pri bolnikih, ki so prejeli etorikoksib v odmerku ≥ 60 mg, placebo ali NSAR-e, razen naproksena, niso opazno razlikovali. Vendar je bil delež teh zapletov večji pri bolnikih, ki so prejeli etorikoksib, kot pri bolnikih, ki so prejeli naproksen v odmerku 500 mg dvakrat na dan. Razlika v antitrombotičnem delovanju med nekaterimi NSAR-i, ki zavirajo COX-1, in selektivnimi zaviralci COX-2 je pri bolnikih s tveganjem za trombembolične dogodke lahko klinično pomembna. Zaviralci COX-2 zmanjšajo tvorbo sistemskega (in zato možno tudi endotelijskega) prostaciklina, ne da bi vplivali na tromboksan. Klinične pomembnosti tega odkritja niso dokazali.

Dodatni podatki o gastrointestinalni varnosti

V dveh 12-tedenskih, dvojno slepih endoskopskih študijah je bila kumulativna pojavnost razjed želodca in dvanajstnika pomembno manjša pri bolnikih, ki so se zdravili z etorikoksibom v odmerku 120 mg enkrat na dan, kot pri bolnikih, ki so se zdravili z naproksenom v odmerku 500 mg dvakrat na dan ali ibuprofenom v odmerku 800 mg trikrat na dan. Pojavnost razjed je bila pri etorikoksibu večja kot pri placebo.

Študija delovanja ledvic pri starejših bolnikih

V randomizirani, dvojno slepi, s placebo primerjani vzporedni študiji so ocenjevali učinek 15-dnevnega zdravljenja z etorikoksibom (90 mg), celekoksibom (200 mg dvakrat na dan), naproksenom (500 mg dvakrat na dan) in placebo na izločanje natrija v urinu, krvni tlak in druge kazalce delovanja ledvic pri preiskovancih, starih 60 do 85 let, na dieti z 200 mEq natrija na dan. Vpliv etorikoksiba, celekoksiba in naproksena na izločanje natrija v urinu je bil v 2 tednih zdravljenja podoben. Vsa preučevana zdravila so v primerjavi s placebo zvišala sistolični krvni tlak, pri tem pa je bil etorikoksib v primerjavi s celekoksibom in naproksenom povezan s statistično pomembnim zvišanjem krvnega tlaka 14. dan zdravljenja (povprečna sprememba glede na izhodiščno vrednost sistoličnega krvnega tlaka: etorikoksib 7,7 mmHg, celekoksib 2,4 mmHg, naproksen 3,6 mmHg).

5.2 Farmakokinetične lastnosti

Absorpcija

Peroralno zaužiti etorikoksib se dobro absorbira. Absolutna biološka uporabnost je približno 100 %. Po odmerjanju 120 mg enkrat na dan do stanja dinamičnega ravnovesja so maksimalno plazemsko koncentracijo (geometrična sredina $C_{\max} = 3,6 \mu\text{g/ml}$) pri odraslem izmerili približno eno uro (T_{\max}) po zaužitju na tešče. Geometrična sredina površine pod krivuljo ($AUC_{0-24 \text{ ur}}$) je znašala $37,8 \mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$. Farmakokinetika etorikoksiba je v območju kliničnih odmerkov linearna.

Jemanje s hrano (obrok z veliko maščobami) ni vplivalo na obseg absorpcije etorikoksiba po zaužitju 120 mg odmerka. Vplivalo je na hitrost absorpcije in povzročilo 36 % zmanjšanje C_{\max} in podaljšanje T_{\max} za 2 uri. Ti podatki ne veljajo za klinično pomembne. V kliničnih študijah se je etorikoksib uporabljal ne glede na vnos hrane.

Porazdelitev

Približno 92 % etorikoksiba se pri ljudeh v koncentracijah 0,05 do $5 \mu\text{g/ml}$ veže na plazemske beljakovine. Volumen porazdelitve v stanju dinamičnega ravnovesja (V_{dss}) je bil pri ljudeh približno 120 l.

Etorikoksib pri podganah in kuncih prehaja skozi posteljico. Pri podganah prehaja krvno-možgansko pregrado.

Presnova

Etorikoksib se močno presnavlja, < 1 % odmerka se pojavi v urinu v obliki prvotne učinkovine. Glavna presnovna pot je tvorba 6'-hidroksimetilnega presnovka, ki jo katalizirajo encimi CYP. Pokazalo se je, da CYP3A4 sodeluje pri presnovi etorikoksiba *in vivo*. *In vitro* študije nakazujejo, da lahko tudi CYP2D6, CYP2C9, CYP1A2 in CYP2C19 katalizirajo glavno presnovno pot, vendar njihove kvantitativne vloge niso preučevali *in vivo*.

Pri človeku so ugotovili pet presnovkov. Glavni presnovek je 6'-karboksilni derivat etorikoksiba, ki nastane z nadaljnjo oksidacijo 6'-hidroksimetilnega presnovka. Ta glavna presnovka nimata merljive aktivnosti ali le šibko zavirata COX-2. Noben od teh presnovkov ne zavira COX-1.

Izločanje

Po enkratnem intravenskem odmerku 25 mg radioaktivno označenega etorikoksiba, ki so ga dobili zdravi preiskovanci, se je 70 % radioaktivnosti izločilo v urinu in 20 % v blatu, večinoma v obliki presnovkov. Manj kot 2 % sta se izločila v obliki nespremenjene učinkovine.

Izločanje etorikoksiba poteka skoraj izključno s presnavljanjem, ki mu sledi izločanje skozi ledvice. Koncentracije etorikoksiba v stanju dinamičnega ravnovesja se dosežejo v sedmih dneh pri odmerjanju 120 mg enkrat na dan. Akumulacijsko razmerje je približno 2, kar ustreza razpolovnemu času približno 22 ur. Ocenjujejo, da znaša plazemski očistek po 25 mg intravenskem odmerku približno 50 ml/min.

Značilnosti pri bolnikih

Starejši bolniki: Farmakokinetika pri starejših bolnikih (starih 65 let ali več) je podobna kot pri mlajših bolnikih.

Spol: Farmakokinetika etorikoksiba je pri moških in ženskah podobna.

Jetrna insuficienca: Pri bolnikih z blago motnjo delovanja jeter (ocena po Child-Pughu 5–6), ki so dobivali 60 mg etorikoksiba enkrat na dan, je bila povprečna AUC za približno 16 % večja kot pri zdravih preiskovancih, ki so dobivali enak odmerek. Bolniki z zmerno motnjo delovanja jeter (ocena po Child-Pughu 7–9), ki so dobivali 60 mg etorikoksiba **vsak drugi dan**, so imeli povprečno AUC podobno kot zdravi preiskovanci, ki so jemali etorikoksib 60 mg enkrat na dan. Etorikoksiba v odmerku 30 mg enkrat na dan pri tej populaciji niso preučevali. Kliničnih ali farmakokinetičnih podatkov za bolnike s hudo motnjo delovanja jeter (ocena po Child-Pughu ≥ 10) nimamo (glejte poglavji 4.2 in 4.3).

Ledvična insuficienca: Farmakokinetika enkratnega odmerka 120 mg etorikoksiba pri bolnikih z zmerno do hudo ledvično insuficienco ter pri bolnikih s končno ledvično odpovedjo na hemodializi, se ni pomembno razlikovala od farmakokinetike pri zdravih preiskovancih. Hemodializa je k izločanju prispevala le neznatno (očistek dialize približno 50 ml/min). (Glejte poglavji 4.3 in 4.4.)

Pediatrični bolniki: Farmakokinetike etorikoksiba pri pediatričnih bolnikih (< 12 let) niso preučevali.

V farmakokinetični študiji (n = 16) pri mladostnikih (starih 12 do 17 let) je bila farmakokinetika pri mladostnikih s telesno maso 40 do 60 kg, ki so dobivali etorikoksib v odmerku 60 mg enkrat na dan, in mladostnikih s telesno maso > 60 kg, ki so dobivali etorikoksib v odmerku 90 mg enkrat na dan, podobna farmakokinetiki pri odraslih, ki so dobivali etorikoksib v odmerku 90 mg enkrat na dan. Varnosti in učinkovitosti etorikoksiba pri otrocih niso dokazali (glejte poglavje 4.2).

5.3 Predklinični podatki o varnosti

V predkliničnih študijah se je pokazalo, da etorikoksib ni genotoksičen. Pri miših etorikoksib ni deloval karcinogeno. Pri podganah so se pojavili hepatocelularni adenomi in folikularni adenomi ščitnice pri > 2-kratnem dnevnom odmerku za človeka (90 mg) glede na sistemsko izpostavljenost pri dnevnom odmerjanju približno dve leti. Hepatocelularni adenomi in folikularni adenomi ščitnice, ki so

jih opazili pri podganah, so posledica za podgane specifičnega mehanizma, povezanega z indukcijo jetrnih encimov CYP. Ni se pokazalo, da bi etorikoksib pri ljudeh inducirala jetrne encime CYP3A.

Pri podganah se je toksičnost za prebavila povečala z odmerkom in časom izpostavljenosti. V 14-tedenski študiji toksičnosti je etorikoksib povzročil razjede v prebavilih pri izpostavljenosti, večji od izpostavljenosti človeka pri terapevtskem odmerku. V 53- in 106-tedenskih študijah toksičnosti so razjede v prebavilih opazili tudi pri izpostavljenostih, ki so bile primerljive z izpostavljenostjo človeka pri terapevtskem odmerku. Pri psih so pri veliki izpostavljenosti opazili nenormalnosti ledvic in prebavil.

Etorikoksib ni deloval teratogeno v študijah reproduktivne toksičnosti pri podganah, ki so dobivale odmerke 15 mg/kg/dan (kar glede na sistemsko izpostavljenost ustreza približno 1,5-kratnemu priporočenemu dnevni odmerku pri človeku [90 mg]). Pri kuncih so pri izpostavljenosti, ki je bila manjša od izpostavljenosti človeka pri klinični uporabi dnevnega odmerka (90 mg), opazili z zdravljenjem povezano večjo pojavnost kardiovaskularnih malformacij, niso pa opazili nobenih z zdravljenjem povezanih malformacij na zunanosti ali skeletu plodov. Pri podganah in kuncih so pri izpostavljenosti, ki je bila enaka ali večja od 1,5-kratne izpostavljenosti človeka, ugotovili od odmerka odvisno povečanje izgub zarodkov po ugnezdenju (glejte poglavji 4.3 in 4.6).

Etorikoksib se izloča v mleko doječih podgan v koncentracijah, ki so približno dvakrat večje od koncentracij v plazmi. Telesna masa mladičev, katerih matere so v obdobju dojenja dobivale etorikoksib, se je zaradi izpostavljenosti mleku zmanjšala.

6. FARMACEVTSKI PODATKI

6.1 Seznam pomožnih snovi

Jedro:

brezvodni kalcijev hidrogenfosfat
premreženi natrijev karmelozat
magnezijev stearat
mikrokristalna celuloza

Obloga tablete:

karnauba vosek
laktoza monohidrat
hipromeloza
titanov dioksid (E171)
triacetin
30 mg, 60 mg in 120 mg tablete vsebujejo še indigotin (E132) in rumeni železov oksid (E172).

6.2 Inkompatibilnosti

Navedba smiselno ni potrebna.

6.3 Rok uporabnosti

3 leta

6.4 Posebna navodila za shranjevanje

Plastenke: Plastenko shranjujte tesno zaprto za zagotovitev zaščite pred vlago.

Pretisni omoti: Shranjujte v originalni ovojnini za zagotovitev zaščite pred vlago.

6.5 Vrsta ovojnine in vsebina

30 mg

Aluminij/aluminij pretisni omoti v škatlah po 2, 7, 14, 20, 28 tablet ali multi pakiranja po 98 (2 škatli po 49) tablet.

60, 90 in 120 mg:

Aluminij/aluminij pretisni omoti v škatlah po 2, 5, 7, 10, 14, 20, 28, 30, 50, 84, 100 tablet ali multi pakiranja po 98 (2 škatli po 49) tablet.

Aluminij/aluminij pretisni omoti (enoodmerni) v škatlah po 50 ali 100 tablet.

Bele, okrogle plastenke iz polietilena visoke gostote (HDPE) z belim polipropilenskim zamaškom s 30 tabletami in dvema 1-gramskima sušilnima sredstvom ali 90 tabletami in enim 1-gramskim sušilnim sredstvom.

Na trgu ni vseh navedenih pakiranj.

6.6 Posebni varnostni ukrepi za odstranjevanje in ravnanje z zdravilom

Ni posebnih zahtev.

7. IMETNIK DOVOLJENJA ZA PROMET

Merck Sharp & Dohme, inovativna zdravila d.o.o.
Šmartinska cesta 140
1000 Ljubljana
Slovenija

8. ŠTEVILKA (ŠTEVILKE) DOVOLJENJA (DOVOLJENJ) ZA PROMET

Arcoxia 30 mg filmsko obložene tablete:

pakiranje po 28 tablet: 5363-I-915/08

Arcoxia 60 mg filmsko obložene tablete:

pakiranje po 7 tablet: 5363-I-882/08

pakiranje po 14 tablet: 5363-I-883/08

pakiranje po 28 tablet: 5363-I-884/08

Arcoxia 90 mg filmsko obložene tablete:

pakiranje po 7 tablet: 5363-I-885/08

pakiranje po 14 tablet: 5363-I-886/08

pakiranje po 28 tablet: 5363-I-887/08

Arcoxia 120 mg filmsko obložene tablete:

pakiranje po 7 tablet: 5363-I-888/08

pakiranje po 14 tablet: 5363-I-889/08

pakiranje po 28 tablet: 5363-I-890/08

9. DATUM PRIDOBITVE/PODALJŠANJA DOVOLJENJA ZA PROMET

Datum pridobitve dovoljenja za promet: 20.11.2002

Datum podaljšanja dovoljenja za promet: 31.07.2007

10. DATUM ZADNJE REVIZIJE BESEDILA

11.10.2011